

Afgørelsen indanket og vil underkaste sig den deraf flydende Undersøgelse af hans personlige Forhold. Hvis der er Grund til Anke, vil Forældrene sikkert altid være i Stand til gennem den, hvormed Tilladelsen er nægtet, at faa Anken iværksat.

Til § 13.

Bestemmelsen svarer til § 18 i Loven af 1923. Der har imidlertid i Praksis vist sig Trang til at have Adgang til at føre Kontrol med Tilsynets Gennemførelse i de enkelte Kommuner, og der foreslaas derfor i Stk. 2 paalagt Overinspektøren for Børneforsorgen saadan Tilsynsret og -pligt. Denne Beføjelse henlægges naturligt til Overinspektøren som et Led i Tilsynet med Forsorgens Gennemførelse, ligesom Overinspektøren lettest vil kunne foretage Undersøgelserne i Forbindelse med sine øvrige Inspektionsrejser.

Raadsformand Garde mener, at disse Indberetninger bør indsendes til Landsnævnet for Børneforsorg. Naar Tilsynet med Børn og Forsorgen for Børn anbragt udenfor deres Hjem skal varetages af samme Myndighed, finder han det naturligt, at Indberetningerne om Tilsynet (Kap. III.) i Lighed med Indberetningerne om de sociale Udvalgs Virksomhed i Henhold til Kap. II. og IV. indsendes til Gennemgang og Bearbejdelse i Landsnævnet, jfr. herved Kap. V. § 5, 1. og 4. Stk. og Værgeraadslovens § 32. Han mener, at den almindelige Kontrol med de sociale Udvalgs Plejetilsynsvirksomhed ligesom med deres Virksomhed i Henhold til Kap. II. og IV. bør ligge hos Landsnævnet, dog naturligvis saaledes, at hele Materialet til enhver Tid staar til Overinspektørens Raadighed, jfr. Forslagets § 5, Stk. 3 i Kap. V. og Værgeraadslovens § 32, 3. Stk.

Et *Flertal* (Fenger, Gerda Mundt, Camilla Nielsen, Skjerbæk) mener, at disse Indberetninger som hidtil bør gaa til Overinspektøren, da Kontrollen med Udvalgenes Tilsynsvirksomhed ligger — og bør ligge — hos Overinspektøren, som da bør modtage og bearbejde Indberetningerne for herigenem at faa Kendskab til Tilsynets Udøvelse i de enkelte Kommuner.

Kapitel IV.

Til § 1.

I denne Paragraf samt i § 2 angives, i hvilke Tilfælde og under hvilke Omstændigheder de sociale Udvalg faar til Opgave at sørge for Børn udenfor deres Hjem. I Paragraffens første Stykke findes i Punk-

terne a,—d, anført i hvilke Tilfælde de sociale Udvalg skal skride ind og fjerne Børn fra deres Hjem. Bestemmelserne i Punkt a,—c, svarer i det væsentlige til de nugældende Regler i Værgeraadslovens § 16, men medens Værgeraadene ifølge Værgeraadslovens § 18 nu, naar slette økonomiske Forhold skønnes at være Aarsagen til Børnenes Vanrøgt, eller naar Forældrene faar Hjælp af det offentlige, skal oversende Sagen til Fattigvæsenet, der da maa tage sig af Børnene efter Fattiglovens Regler (Fattiglovens § 30), skal ogsaa i saadanne Tilfælde de sociale Udvalg tage Affære, og man har derfor i Punkt b, som Fjernelsesgrund tillige anført Forældrenes Mangel paa Evne til at *forsørge* Barnet. Punkt d, omhandler Særfororgstilfældene. Udvalget faar altsaa til Pligt at drage Omsorg for Børn, der er trængende til Særfororg, som ikke kan skaffes Barnet i dets Hjem og til at sørge for, at de kommer under den fornødne Særfororg; eksempelvis kan nævnes Forsorg for blinde eller døvstumme Børn, der ikke kan faa den nødvendige Undervisning i Hjemmet, aandssvage Børn, der trænger til Anstaltsbehandling, tuberkuløse Børn, der trænger til Sanatoriebehandling o. lign. Andet Steds i Forslaget til Lov om offentlig Hjælp vil der blive særlige Regler for den nærmere Gennemførelse af Abnormforsorgen og den særlige Sygeforsorg for saadanne Personer, og Udvalget foreslaar da blot, at der paa dette Sted optages en Henvisning til disse Regler (nu §§ 203 ff) i Udkastet til Lov om offentlig Hjælp. Medens Stk. 1 handler om de Tilfælde, i hvilke Forsorgen for Børn, hvis Forsørgere er i Live, endeligt overgaar til Udvalget, og om fornødent iværksættes mod Forældrenes Villie, gives der i Stk. 2 Regler dels om, at det paahviler Udvalgene at tage sig af Børn, der er uden Forsørgere, dels om at Udvalgene efter Forsørgernes egen Begæring kan tage sig af Børn, hvis Forsørgere midlertidigt er ude af Stand til at sørge forsvarelig for dem; begge Dele svarer til de Opgaver, der hidtil har været Fattigvæsenets, og som har været den almindelige Form for dettes Børneforsorg. Udtrykket *midlertidigt* ude af Stand til selv at sørge forsvarelig for Børnene« maa i denne Forbindelse tages som omfattende ikke alene ganske korte Tidsrum; saalænge der er Udsigt til, at Forældrene indenfor en overskuelig Fremtid atter selv kan overtage Børnenes Forsorg, og Forældrene er enige i (begærer) Udvalgets Bistand, maa Udvalgene være berettigede til at etablere Forsorgen i Medfør af Stk. 2 uden at skulle iagttage de særlige